

перевірки в бюджетній установі. Таким чином, через технологічну недосконалість програмного забезпечення більшість малих аудиторських фірм відмовляються від застосування спеціалізованих комп'ютерних програм при перевірці державних установ.

УДК 657.412

Довбуш А.В.,
к.е.н., доцент кафедри обліку у виробничій сфері
Тернопільський національний економічний університет

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОБЛІКУ

Набуття Україною статусу країни з ринковою економікою дозволило суб'єктам господарювання сформувати нові економічні відносини, що проникають в усі сфери виробничої діяльності. Тому, існування сучасного суспільства неможливе без функціонування досконалої системи обліку.

За нашим переконанням, основними причинами, що гальмують розвиток системи обліку є: консерватизм певної частини науковців щодо подальшого розвитку системи обліку; невміння та небажання практиків застосовувати нові підходи до системи обліку; суперечність та в деяких моментах відсутність нормативно-правової основи; неможливість використання зарубіжного досвіду щодо побудови вітчизняної системи обліку [1, 181].

На місце стандартизованих видів обліку приходять креативні методи збору й обробки даних про минулі події, якими б цінними вони не були для управління, поступаючись методам отримання інформації про сучасні та майбутні події для визначення ефективності господарської та фінансової діяльності підприємства.

Досить актуальною проблемою залишається надалі генерування можливо більшого обсягу інформації з метою вибору варіанту управлінських рішень. Облік посилює свою сервісну функцію для системи менеджменту, що й означає посилення його науковості [2, 5].

До найсуттєвіших досягнень науки про облік в Україні можна віднести розробку моделі фінансового обліку та управлінського обліку, розробку теорії й практики аудиту, поглиблення знань про систему обліку та її роль у суспільстві, вивчення окремих аспектів теорії обліку, облікової політики, контролінгу, удосконалення методики обліку окремих об'єктів господарської діяльності, аудиту і ревізії. Разом з тим спостерігається суттєве відставання у розвитку теорії обліку, яка прийшла у протиріччя з потребами практики [3, 17]. Зокрема, відсутні дослідження з концептуальних основ податкового та стратегічного обліку, що гальмує розробку цих підсистем на підприємствах.

Ще однією проблемою неефективного розвитку системи обліку, на нашу думку є те, що система обліку розвивається поки що на ентузіазмі окремих учених, а їх робота не справляє належного впливу на практику, оскільки в Україні наукові видання, і навіть навчальна література, з обліку видаються

надзвичайно низькими тиражами, що робить їх дорогими і малодоступними для практиків [4, 9]. В свою чергу, практики виконують свою роботу без творчої уяви про інформацію і дають для управління лише стандартні, рутинні дані про господарську діяльність.

Станом на сьогодні, облікові працівники не усвідомили до кінця факту глобальних змін у суспільстві. У зв'язку з цим актуалізується проблема отримання інформаційних ресурсів та їх використання у роботі менеджерів, що дає значний економічний ефект без додаткового залучення капіталу. Використання інформаційних ресурсів сприяє розвитку „економіки знань”, тобто економіка повинна базуватися на знаннях інформації про внутрішнє і зовнішнє середовище, яке впливає на поведінку організації, зокрема на впровадження інноваційного підходу до розвитку стратегії й тактики виробництва і збуту продукції.

Історія розвитку теорії менеджменту, свідчить про постійний процес врахування об'єктивних і суб'єктивних факторів впливу на моделювання способів обліку, адекватних конкретно-історичним етапам функціонування економіки. В той же час, на наш погляд, модель української системи обліку відповідає сучасним умовам, хоча існують тенденції, які об'єктивно спонукають її змінити.

Якщо говорити про систему обліку та її вплив на удосконалення якості роботи бухгалтера, то потрібно врахувати в ній ті зміни, що диктує реальність по відношенню до системи управління.

За нашим переконанням, формуванню „нової системи обліку” сприяють фактори науково-технічного прогресу, в тому числі й розуміння необхідності створення системи обліку у відповідності до міжнародних стандартів обліку.

Ефективне управління діяльністю підприємства значною мірою визначається рівнем інформації, а необхідну кількість даної інформації може надавати система обліку.

Це питання є особливо актуальним в даний час становлення якісно нової системи обліку, яка б відповідала сучасним вимогам. Якщо в майбутньому, система обліку буде насичена інформацією відповідно до запитів її користувачів, то вона зможе надалі розвивати свої специфічні методи, прийоми та принципи, що буде мати немаловажний вплив на сучасний образ системи обліку та облікової теорії. Не виключено, що однією із передумов зазначених тверджень є стрімкий розвиток комп'ютерної техніки, кібернетизації, а самим основним на даному етапі розвитку науки про облік буде зміна психологічного світогляду самого суспільства.

Література:

1. Довбуш А. В. Минулий, сучасний та майбутній стан системи обліку // Матеріали міжнародної науково-практичної конференції „Створення інтелектуальної системи обліку для економіки України”, 21-22 листопада 2007р. Тернопіль: Економічна думка, 2007. – 523с.

2. Пушкар М.С. Створення інтелектуальної системи обліку: монографія / М.С. Пушкар. – Тернопіль: Карт-бланш, 2007. – 152 с.

3. Довбуш А. В. Передумови створення нової концепції бухгалтерського обліку // Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції „Стратегія розвитку підприємництва: теорія, організація, практика”, 12-13 березня 2009р. Частина 2. – Тернопіль: Вектор, 2009. – 268с.

4. Пушкар М.С. Філософія обліку: монографія / М.С. Пушкар. – Тернопіль: Видавництво „Карт-бланш”, 2002. – 157 с.

УДК 37.014.5:378.1

Журавель Г.П.

к.е.н., професор кафедри обліку у виробничій сфері,
Тернопільський національний економічний університет

Шинкарик М.І.

к.ф-м.н., доцент, перший проректор,
Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ВХОДЖЕННЯ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

Вирішити в Україні і у європейській спільноті проблеми, які стримують розвиток вищої освіти, покликаний Болонський процес, офіційно започаткований у червні 1999 р. представниками урядів 29 країн Європи.

Передумовою прийняття радикальних колективних міждержавних рішень щодо спільних дій з удосконалення освітнього законодавства були студентські страйки в кінці 70 років ХХ ст. Стурбованість європейської громадськості обумовлювалась якістю навчання, конкурентоспроможністю випускників ВНЗ, які поступалися на ринку праці північноамериканським колегам [1, 73]. Через більш як 40 років подібна ситуація склалась і в нашій державі.

Болонський процес – це спільна програма дій урядів європейських країн з вироблення і реалізації принципів та заходів реформування національних систем освіти. Прошло більше 9 років з часу, коли Україна стала асоційованим членом спільного європейського освітнього простору. За цей час ВНЗ України активно включились у цей процес і на сьогодні виконали майже всі можливі в межах чинного законодавства принципи прийнятих спільних рішень.

Подальший розвиток залежить від реалізації прийнятого Верховною Радою Закону України «Про вищу освіту». Імплементация цього закону передбачає прийняття багатьох підзаконних актів. Відкрите і широке обговорення наявних проблем, врахування вітчизняного і світового досвіду забезпечать вироблення змістовних та дієвих нормативних документів.

Відсутність комплексних реформ в освіті, прийняття одиничних колуарних рішень привели до появи скептиків, які вважають, що причиною всіх бід і проблем, які виникли в освіті, в т. ч. і вищій, є Болонський процес. Відповідно, актуальними є сьогодні дослідження реформування вищої освіти.

Теорія доводить, а практика підтверджує, що світові інтеграційні процеси у другій половині ХХ ст. переросли у міждержавні глобалізаційні об'єднання у всіх